

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА
[CURRENT ISSUES IN LITERARY STUDIES]

УДК 821.111-2.09(73)

Стаття надійшла до редакції [Article received] – 04.12.2020 р.

Фінансування [Financing] – самофінансування [self-financing]

Перевірено на плагіат [Checked for plagiarism] – 10.12.2020 р.

Оригінальність тексту [The originality of the text] – 96.92 %

<http://doi.org/10.17721/2663-6530.2021.39.04>

ЕПІЧНА МАНІЯ: ВІДПОВІДЬ ПАУНДА Е. ПО ТА Т. Г'ЮМУ

Олександр Мойсейович Гон (м. Київ, Україна)

oleksandr.gon.kimo@gmail.com

Доктор філологічних наук, професор кафедри іноземних мов
Київський національний університет імені Тараса Шевченка

(Міністерство науки і освіти України)

04119, м. Київ, вул. Юрія Ілленка, 36/1

Стаття присвячена аналізу питомої складової пост-епічної художньої картини світу в контексті жанрових експериментів з епічними формами, які символізують пошук нових способів висловити субстанціональну єдність індивідуума з соціумом. Важливо, що в «Поетичному принципі» (1850) По апелює до епічної традиції та висловлює суттєву тезу про парадигматику епічного та ліричного у прецедентних текстах і згадує вагомий ліричний первень у Гомеровій «Іліаді». У «Лекції про модерну поезію» (1908) Г'юм називає повним нерозумінням тенденцій модерної поезії саме припущення, що у новітній поезії з'явиться митець, який зможе синтезувати весь досвід сучасної людини у формі великого епосу. Як Паунд, так Юрій Клен розглядають створення сучасного епосу в координатах континууму національного поетичного канону. Концепт «повернення» становить наскрізну естетичну програму Паундового епосу. Поетика повторів у «Кантос» ґрунтується на версифікаційних моделях європейських твердих поетичних форм, котрі об'ємно репрезентовані на тлі переакцентування та переформатування античних епічних форм, оновлення їхніх конвенцій і мотивів. Креативні та рецептивні аспекти новаторського залучення

(Current issues in literary studies [Aktual'ni pytannja literaturoznavstva])

The Epic Mania: Pound's Response to E. A. Poe and T. Hulme (in Ukrainian)

[Epiczna manija: vidpovid' Paunda E. Po ta T. G'jumu]

© Gon O. M. [Gon O. M.], oleksandr.gon.kimo@gmail.com

специфічних рис епічної композиції (рекурентні історичні сюжети, топос «νόστος») виявилися глибинно співвіднесеними з художньою формою модерного епосу.

Особистий внесок автора полягає у тлумаченні та порівняльній контекстуалізації пісень Паунда як відповідь на песимістичне передбачення По та Юма щодо можливостей або естетичного значення сучасного епосу, де Паунд спирається на попередні тексти та топої давньогрецького епосу.

Ключові слова: Паунд, По, Г'юм, жанр, епос, ностос.

THE EPIC MANIA: POUND'S RESPONSE TO E. A. POE AND T. HULME

Oleksandr M. Gon (Kyiv, Ukraine)

oleksandr.gon.kimo@gmail.com

Doctor of Philology, professor at Foreign Languages Department

Taras Shevchenko National University of Kyiv

(Ministry of Education and Science of Ukraine)

04119, Kyiv, Yuriiia Illienka Str, 36/1

The article is devoted to the analysis of a specific component in the post-epic artistic picture of the world contextualized in the genre experiments with epic forms that symbolize the search for new ways to express the substantial unity of the individual with a society. It is important that in «The Poetic Principle» (1850) Poe appeals to the epic tradition and expresses an essential thesis about the paradigm of the epic and the lyrical in precedent texts and mentions a significant lyrical inderpinning in Homer's Iliad. In «A Lecture on Modern Poetry» (1908), Hume posits that the very assumption that in modern poetry there will appear an artist capable of synthesizing all the experience of modern peroson in the form of a great epic is an utter misunderstanding of the tendencies in modern poetry. Both Pound and Yuri Klen consider the creation of a modern epic in the coordinates of the continuum of the national poetic canon. The concept of «return» constitutes an omnipresent aesthetic program of the Pound's epic. The poetics of repetitions in the Cantos is based on the versification models of the European fixed poetic forms that are extensively represented against the background of new emphases and reformatting of the ancient epic forms, making new their conventions and motives. Creative and receptive aspects of the innovative application of specific features in the epic composition (recurrent historical plots, the νόστος topos) deeply correlate with the artistic form of the modern epic.

*The author's **personal contribution** has been made in reading and comparative contextualization of Pound's Cantos as a response to Poe and Hume's pessimistic prediction*

(Актуальні питання літературознавства [Aktual'ni pytannja literaturoznavstva])

Епічна манія: відповідь Паунда Е. По та Т. Г'юму (Українською)

[Epicna manija: vidpovid' Paunda E. Po ta T. G'jumu]

© Гон О. М. [Gon O. M.], oleksandr.gon.kimo@gmail.com

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

about the eventuality or aesthetic significance of the modern epic where Pound draws on the precedent texts and topoi of the ancient Greek epic.

Key words: Pound, Poe, Hulme, genre, epic, nostos.

Постановка проблеми. У програмній низці лекцій Едгара Алана По, прочитаних у грудні 1848 р. і посмертно виданих від назвою «Поетичний принцип» (The Poetic Principle, 1850), безапеляційно виголошено, що «епічна манія – ідея про те, що поетичні перемоги нерозривно пов'язані з велемовністю, поступово вгамовується у думці публіки через свою власну безглуздість [16, с. 1435]. Важливо, що По також апелює до епічної традиції та висловлює суттєву для наших роздумів тезу про парадигматику епічного та ліричного у прецедентних текстах. Так, есей починається з припущення про вагомий ліричний первень у Гомеровій «Іліаді»: «ми маємо у своєму розпорядженні якщо не прямий доказ, то принаймні вагомі підстави припускати, що вона була замислена як цикл ліричних віршів; але, навіть визнаючи задум епосу, можу тільки сказати, що епос ґрунтується на недосконалому розумінні мистецтва. Сучасний епос, написаний у душі помилково відтворених древніх зразків, стане лише необачним і сліпим наслідуванням. Але час таких художніх аномалій минув. Якщо коли-небудь будь-яка велика поема і справді користувалася популярністю – у чому я сумніваюся, – то в усякому разі ясно, що ніяка велика поема ніколи більше популярною не буде [16, с. 1432]. У схожому негативістському ключі Томас Г'юм («Лекція про модерну поезію», Lecture on Modern Poetry, 1908) зіставляє традиційну поезію попередніх періодів із новітніми тенденціями в літературній творчості. Поезія минулого, підкреслює Г'юм, концентрувалася навколо героїчних діянь і оспівувала їх в усталених версифікаційних формах епічних жанрів, зокрема у баладі. Натомість конститутивними елементами модерної поезії є верлібр, інтроспективність і відтворення миттєвих і «швидкоплинних фаз» у переживаннях поета. Найкращим виразником нової поетичної образної системи Г'юм називає Гілберта Честертон, який зауважив, що стара поезія оспівувала облогу Трої, а нова намагається висловити переживання хлопчика-рибалки. Припущення, що у модерній поезії з'явиться митець, який зможе синтезувати весь досвід сучасної людини у формі великого епосу, він називає «повним нерозумінням тенденцій модерної поезії» [13, с. 72]. Г'юм навряд чи здогадувався, що його думки

(Current issues in literary studies [Aktual'ni pytannja literaturoznavstva])

The Epic Mania: Pound's Response to E. A. Poe and T. Hulme (in Ukrainian)

[Epichna manija: vidpovid' Paunda E. Po ta T. G'jumu]

© Gon O. M. [Gon O. M.], oleksandr.gon.kimo@gmail.com

читаються як парафраз присуду В. Белінського стосовно того, що власне задум створити епічну поему, котра покликана «відповідати ідеалам епосу», після Гомера «належить до естетичних оман людства» [1, с. 470–471].

Актуальність цієї статті зумовлена необхідністю перегляду концепції модерного епосу в трансатлантичному контексті рецепції феномену традиційного епосу.

Особистий внесок полягає в інтерпретації та компаративній контекстуалізації «Кантос» Паунда як відповідь на песимістичний прогноз По і Г'юма щодо евентуальності чи естетичної вагомості модерного епосу через залучення прецедентних текстів і топосів давньогрецького епосу.

Наукова новизна визначена самим **об'єктом** дослідження, яким слугує парадигматика епічного й ліричного в «Кантос» Езри Паунда. **Предмет** дослідження – поетика модерного епосу – включає осмислення і аналіз функціонування різноманітних античних топосів, що сукупно сприяють реалізації поставленої **мети** – з'ясуванню особливостей діалогу поета з попередниками та поетикальний аналіз концепту «повернення» в хронотопі модерністського епосу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Квантитативний і негативістський підхід до модерного епосу, висловлений ще Едгаром По, актуалізовано в сучасній західній паундіані. Наведемо найбільш показові монографії у проекції рецептивно-жанрологічних векторів. Так, у праці М. Бредбері й Д. Макфарлейна «Назва і сутність модернізму», що задає тон впливовій і сьогодні розвідці «Модернізм», одним із конститутивних складників європейського модернізму визначено використання анти-форм чи компрометація усталених конвенцій [9, с. 30]. Саме з такої перспективи потрактування модернізму як розриву й заперечення традиції чимало вчених розглядають і жанрову специфіку «Пісень» Езри Паунда. Одна із найпомітніших американських паундознавців Крістін Фраула розглядає жанр «Cantos» як «анти-епос», оскільки у ньому «історія не зведена до цілісного сюжету» [11, с. 154]. В її дослідженні про текстологічні особливості «Кантос» сформульовано питання, яке й до сьогодні залишається актуальним: «Чи не найважливішою проблематикою паундознавства є форма поеми в аспекті обсягу сучасного епосу» [11, с. 7]. Нортроп Фрай сповідує «квантитативний» підхід до епосу: цей літературний рід «відрізняється від оповідання енциклопедичним обширом,

(Актуальні питання літературознавства [Aktual'ni pytannja literaturoznavstva])
Епічна манія: відповідь Паунда Е. По та Т. Г'юму (Українською)
[Epiczna manija: vidpovid' Paunda E. Po ta T. G'jumu]

© Гон О. М. [Gon O. M.], oleksandr.gon.kimo@gmail.com

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

який простягається від неба до тартару та охоплює величезний масив традиційного знання» [12, с. 318]. Проте канадський дослідник підкреслює важливий для цієї статті динамічну взаємозалежність епічного й ліричного у таких формах, як епос, оскільки в ньому «традиційні теми, навколо яких громадаються ліричні відтинки, знову з'являються як епізоди в розлогій оповіді» [12, с. 324].

Виклад основного матеріалу. Суттєвим елементом Паундової відповіді на звернення Е. По до авторитету Гомерової «Іліади» є спроба продовжити континуум американського епічного канону. У зрізі порівняльного літературознавства такий проект відлунує й українськими обертонами. Показово, що Юрій Клен і американський модерніст аналогічно висловлюють усвідомлення проблематичності завдання творення модерного епосу та масштабності власної поетичної місії. Так, Паунд твердить: «The modern mind contains heteroclitic elements. The past epos has succeeded when all or a great many of the answers were assumed, at least between author and audience, or a great mass of audience. The attempt in an experimental age is therefore rash» [15, p. 200]. А Кленові спогади «Про генезу поеми Попіл імперій» сповнені пристрасті й покори: «Поема, що охопить життя цілої якоїсь доби чи народу з усіма його властивостями, виростає в епопею. Не кожному народові дано мати свою епопею. Найбільше пощастило грекам, що мають безсмертну Іліяду та Одисею, що охоплюють увесь побут народній того часу <...> Думка дати українській літературі епопею, якої їй бракує, надто, може, смілива й зухвала» [3, с. 239].

Потракування модерного епосу з перспективи його обсягу, на якому наполягав По і Белінський, навряд чи вичерпують його художню специфіку. Більш продуктивною вважаємо ідею Самсона Бройтмана про такі «неканонічні поеми», як поема-балада, ліро-епічна та лірична поема, ліричний епос, яким притаманна епізація й укрупнення масштабів ліричного «Я». У подібних творах актуалізуються формотворчі епічної поеми, створюється неосинкретичний жанр, в якому з максимальною силою інтенсифікується ліричний первень. Бройтман наголошує, що «слід говорити «не про відмову від епічного, а про варіювання ступеня ліричного й епічного начал, відступу від родової чистоти та неосинкретичних тенденцій» [3, с. 324].

Принцип взаємопроникнення, трансфузії ліричного й епічного, автобіографічного й історичного, фікційного та документального компонентів

(Current issues in literary studies [Aktual'ni pytannja literaturoznavstva])

The Epic Mania: Pound's Response to E. A. Poe and T. Hulme (in Ukrainian)

[Epichna manija: vidpovid' Paunda E. Po ta T. G'jumu]

© Gon O. M. [Gon O. M.], oleksandr.gon.kimo@gmail.com

складають у «Кантос» багаторівневий художній хронотоп, побудований на принципі монтажу. Схоже органічне поєднання гетерогенних елементів Юрій Шевельов відчитує в «двоплановості, лірично-суб'єктивній підоснові» поезій Миколи Зерова: «вони не тільки історичні, не тільки книжні, а й сучасні, суб'єктивні, злободенні». Його поезія, попри «всі епічні оболонки, не перестає бути ліричною, глибоко особистою» [8, с. 418–419]. Поетична практика Езри Паунда, одного з фундаторів англо-американського модернізму, свідчить саме про евентуальний взаємозв'язок двох дискурсів – епічного, в якому сполучаються історичний, документальний і соціальний компоненти, та ліричного, який ґрунтується на інтеріоризованій, символічній і сугестивній експресії.

Паралелі до імажистських принципів створення художньої реальності Г'юм вбачає у теорії модерної музики. У «Лекції» він описує віртуальну ситуацію, коли «скажімо, поета зворушив певний пейзаж, і він відбирає з цього відчуття ті виразні образи, що, коли їх зіставити у різних рядках, слугують завданню нав'язати й відтворити його душевний стан. Химерну аналогію до нагромадження й нашарування виразних образів у різних рядках можна знайти в музиці. У великій революції в музиці, коли на зміну мелодії, яка є одновимірною музикою, прийшла гармонія, яка розвивається у двох площинах. Два візуальні образи можна назвати візуальним акордом. Їх поєднання навіює образ, який відрізняється від обох складових» [13, с. 73].

У статті «Пастиш» (Pastiche, 1919) Паунд екстраполює синестезійну метафору Г'юма «зоровий акорд» у площину історичних процесів і етичних цінностей, на власну, якщо так можна сказати, «еподицею» – легітимацію *raison d'être* епосу в сучасному красному письменстві – підкреслює за допомогою вишуканого поклику на Г'юма. Полемічне ставлення до постульованого ним заперечення самого існування модерного епосу оздоблено в Паунда однокорінним паронімом і омофоном: музичне «visual chord» Г'юма обертається у Паунда на «visible cord» – керамічну фігуру викарбуваних написів на відламаних шматках стародавнього артефакту: «З подібних відламків створюється наше розуміння зла, добра, історії. Я komponую ці шматки не просто як сповідь про думки, що не йдуть мені з голови, а тому, що іншим не до снаги цього збагнути, роблю це тому, що одна випалена подробиця не пов'язується з іншою оче-видними зв'язками» [17, с. 284]. У цих міркуваннях,

(Актуальні питання літературознавства [Aktual'ni pytan'nja literaturoznavstva])

Епічна манія: відповідь Паунда Е. По та Т. Г'юму (Українською)

[Epiczna manija: odpowied' Paunda E. Po ta T. G'jumu]

© Гон О. М. [Gon O. M.], oleksandr.gon.kimo@gmail.com

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

подібно до рисок і графем китайського ієрогліфа, ідеографічно сконденсовано систему епістемології, аксіології, естетики, традиції, національної ідентичності Паунда – теоретичні й історико-літературні лінії, зіставлення, сходження та перехрещення яких відчитуються в його ліриці, літературно-критичних розвідках, культурологічних трактатах і «Піснях». Проблемні вузли цього пасажу – онтологічний квест, етико-філософська дихотомія добра і зла, сутність історії та засоби її немітетичної («неочевидної») репрезентації – імплікують визначальні риси Паундової естетико-філософської системи.

Принципово важливим і естетично значущим модусом структурування й осягнення історичного часу в «Кантос» вважаємо авторську своєрідну «фабуляцію історії». Однією зі складових такого способу художнього мислення у модерній естетиці можна назвати «каталогізацію рекурентності», естетизацію мотиву повернення. Вершинним прикладом теми повернення в модернізмі є заключна, третя частина Джойсового «Улісса», яку автор позначив у рукописах грецьким словом νόστος, тобто ностос, повернення Леопольда Блума додому. У такому нашаруванні лексичного пласта, запозиченого у Гомера, на сучасного літературного героя оприявлено модерністську техніку пристосування античних претекстів до нової соціально-культурної ситуації. За теорією Миколи Римаря, перехід від архаїчного до героїчного епосу маркує зародження «мистецтва», тобто креативного процесу, коли в поетичних словах барда «ще відбиваються стародавні епічні уявлення та міфологічні структури свідомості», а разом із тим оспівується належне та прекрасне. Співець «прикладає стародавні епічні уявлення про життя на нову реальність і переробляє її напівнесвідомо в душі старих епічних міфологічних уявлень, традицій». Важливо, що тему «Nostos», повернення Одиссея, Римарь вважає характерним сюжетно-тематичним утіленням «настанови епосу на неминучість, природність єдності і цілісності життя національного колективу» [7, с. 27], а Н. Фрай – одним із модусів вираження циклічності буття [12, с. 319]. Показово, що прощання Блума зі Стівеном автор «Улісса» описує не тільки в Гомеровій проекції (мотив «ностос»), а й у семантичній площині відцентрового і доцентрового руху. «Той, хто доцентрово залишається», і той, «хто відцентрово йде», потискають руки, й саме прощання прибирає форму «роз'єднання їхніх (відповідно) відцентрових і доцентрових рук» [14, с. 656].

(Current issues in literary studies [Aktual'ni pytannja literaturoznavstva])

The Epic Mania: Pound's Response to E. A. Poe and T. Hulme (in Ukrainian)

[Epiczna manija: vidpovid' Paunda E. Po ta T. G'jumu]

© Gon O. M. [Gon O. M.], oleksandr.gon.kimo@gmail.com

Епічний топос повернення складає помітну версифікаційну прикмету як лірики й епіки Паунда, так і американського модерністського епосу. Тетяна Михед, наприклад, підкреслює, що «сходження у підземний світ» у поемі Гарта Крейна «Міст» «виконує традиційну для епосу контентно-провідницьку функцію» – повернення з нього «обіцяє відродження (особистості, соціуму) у новій якості» [4, с. 268].

У творчості Паунда мотив «ностос» реалізується, зокрема, у структурно-образній специфіці середньовічних форм лірики, для яких характерна архітектоніка повторів і, так би мовити, «текстове дежавю». Хосе Ортега-і-Гассет проблематизує саму ідею естетизації жанрових повторів: «Жанр у мистецтві, як вид у зоології, – це обмежений репертуар можливостей. І оскільки художню цінність мають лише можливості, які настільки різні, що їх не можна вважати повтореннями, художній жанр може розпоряджатися досить обмеженим набором варіантів» [6, с. 262].

У поезії Паунда «текстуальні дежавю» поширено з мікро- на макрорівень художнього твору – рефрени усталених строфічних форм європейської лірики розширено до масштабів естетичної системи цитат, ремінісценцій тощо. Функція цитування пов'язана з переносом фокусу від мови як засобу репрезентації до мови як власне об'єкта репрезентації. Як влучно зауважує Ричард Сібурт, цитувати для Паунда «значить подавати слова як факти, як приклади, як документи, вживати їх поза контекстом, відособлювати їх, виокремлювати їхню самодостатність» [19, с. 120]. Необхідно додати, що така естетична система нашарування і зіставлення поетичних і позалітературних компонентів, їхні ронделеподібні повтори, створюють колаж, який, завдяки естетизації епічної формули «дуплікації епізодів», знову повертається до епічного родового джерела.

Як і застосування мотиву повернення, відродження античного жанру періплів не означає для Паунда відтворення картографічної проекції морських подорожей. Він використовує його для образного відтворення принципу «подорожі пізнання» – спроби дослідити всесвітній космос історії та історію самопізнання людиною власного мікрокосму. Подібно до того, як «Пісні» про давній Китай та Джона Адамса складають поетичний дистих, в якому аналогічні концепції та цінності функціонують у різних історичних та ідеологічних контекстах, у «Пісні 40» бінарну опозицію періплам Ганнона утворює історія

(Актуальні питання літературознавства [Aktual'ni pytannja literaturoznavstva])

Епічна манія: відповідь Паунда Е. По та Т. Г'юму (Українською)

[Epiczna manija: odpowied' Paunda E. Po ta T. G'jumu]

© Гон О. М. [Gon O. M.], oleksandr.gon.kimo@gmail.com

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

Громадянської війни в США. Своєрідною «зв'язкою» цієї історико-політичної паралелі слугує запис у періплах карфагенського мореплавця, який у подорожі «за стовпи Геракла» [18, с. 199] шукає маршрут, що веде до рідного дому, «Out of which things seeking an exit» (шукаючи виходу) [18, с. 149, 151]. Античний топос «νόστος», повернення, в останніх рядках «Пісні» асоціюється з раєм. Але в контексті історії США, коли ліричний герой-літописець змальовує зародження фінансової імперії Морганів у час трагедії Громадянської війни, у цьому рефрені звучить відчайдушна спроба запропонувати альтернативний спосіб існування соціуму, вільного від диктату банкірів та лихварів. «Соборний образ» Ганнона, який зливається з маскою Вергілія-провідника, видається доволі вдалою художньою стратегією, яка створює приховані аналогії між сучасним світом і пекельними муками. Зрештою, Вергілій є провідником Данте лише у Пеклі й декількох колах Чистилища, а потім його змінюють, відповідно, Беатріче та філософ-містик Бернар Клервоський.

Висновок. Питомою складовою пост-епічної художньої картини світу є жанровий експеримент з епічними формами, який символізує пошук нових способів висловити субстанціональну єдність індивідуума з соціумом. Своєрідна відповідь Паунда на песимістичний прогноз По і Г'юма щодо естетичної вагомості модерного епосу полягає у залученні прецедентних текстів і топосів давньогрецького епосу. Як Паунд, так Юрій Клен розглядають створення сучасного епосу в координатах континууму національного поетичного канону. Концепт «повернення» становить наскрізну естетичну програму Паундового епосу. Поетика повторів у «Кантос» ґрунтується на версифікаційних моделях європейських твердих поетичних форм, котрі об'ємно репрезентовані на тлі переакцентування та переформатування античних епічних форм, оновлення їхніх конвенцій і мотивів. Креативні та рецептивні аспекти новаторського залучення специфічних рис епічної композиції (рекурентні історичні сюжети, топос «νόστος») виявилися глибинно співвіднесеними з художньою формою модерного епосу.

Література:

1. Белинский, В. Г. *Сочинения Александра Пушкина. Статья седьмая*, т. III, http://az.lib.ru/b/belinskij_w_g/text_0180.shtml.

(Current issues in literary studies [Aktual'ni pytannja literaturoznavstva])

The Epic Mania: Pound's Response to E. A. Poe and T. Hulme (in Ukrainian)

[Epiczna manija: vidpovid' Paunda E. Po ta T. G'jumu]

© Gon O. M. [Gon O. M.], oleksandr.gon.kimo@gmail.com

2. Бройтман, С. Н. *Теория литературы в 2-х т., т. 2.* (Москва: Издат. центр «Академия», 2004), https://www.academia.edu/36346963/ТЕОРИЯ ЛИТЕРАТУРЫ_В_двух_томах_Том_2_Филология
3. «Клен Ю. Про генезу поеми «Попіл імперій»» *Mission Impossible. МУР і відродження українського літературного життя у таборах для біженців на території Німеччини (1945–1948)*, ч. II: *Антологія першоджерел*, упорядник Лідія Стефановська (Warszawa: UW, 2014): 239–241, http://sites.utoronto.ca/elul/Documents/MUR/Antolohiia_MUR.pdf
4. Михед, Т. В. «Вергілієва «Енеїда» як архітекст поеми Гарта Крейна «Міст»» *Яценко Михайло Трохимович (до 90-ліття від дня народження). In memoriam* (Ніжин, 2014): 255–279.
5. Михед, Т. В. «Зоряна оптика романтизму: резонанси і дисонанси (випадок Волта Вітмена)» *Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики* 34 (2018): 72–84.
6. *Ортега-и-Гассет, Х. Эстетика. Философия культуры* (Москва: Искусство, 1991), 588.
7. *Рымарь, Н. Т. Введение в теорию романа* (Воронеж: Издательство Воронежского университета, 1989), 269.
8. Шевельов, Ю. *Вибрані праці*, кн. II: *Літературознавство* (Київ: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2009), 1151.
9. Bradbury, M., McFarlane, J. «The Name and Nature of Modernism.» *Modernism. A Guide to European Literature, 1890–1930* (London: Penguin Books, 1991): 19–55.
10. Eliot, T. S. *Collected Poems, 1909–1962* (London: Faber and Faber, 1974), 238.
11. Froula, C. *To Write Paradise: Style and Error in Pound's Cantos* (New Haven: Yale University Press, 1984), 205.
12. Frye, N. *Anatomy of Criticism* (Princeton, N. J.: Princeton University Press, 2000), 383.
13. Hulme, T. E. *Further Speculations* (Minneapolis: University of Minnesota Press, 1955), 226.
14. Joyce, J. *Ulysses* (Mineola, N. Y.: Dover Publications, 2009), 732.
15. Nadel, I. B., ed. *Ezra Pound in Context* (Cambridge, UK; New York: Cambridge University Press, 2010), 497.
16. Poe, E. A. *Poetry, Tales, and Selected Essays* (New York: Library of America, 1996), 1506.
17. Pound, E. «Pastiche. The Regional.» *The New Age* 25 (17) (1919): 284.
18. Pound, E. *The Cantos* (New York: New Directions, 1986), 824.
19. Sieburth, R. *Instigations: Ezra Pound and Remy de Gourmont* (Cambridge: Harvard University Press, 1978), 197.

(Актуальні питання літературознавства [Aktual'ni pytannja literaturoznavstva])

Епічна манія: відповідь Паунда Е. По та Т. Г'юму (Українською)

[Epicna manija: vidpovid' Paunda E. Po ta T. G'jumu]

© Гон О. М. [Gon O. M.], oleksandr.gon.kimo@gmail.com

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

References:

1. Belinskij, V. G. *Sochinenija Aleksandra Pushkina. Stat'ja sed'maja*, t. III, http://az.lib.ru/b/belinskij_w_g/text_0180.shtml
2. Brojtman, S. N. *Teorija literatury v 2-h t.*, t. 2. (Moskva: Izdat. centr «Akademija», 2004), https://www.academia.edu/36346963/TEORIJA_LITERATURY_V_dvuh_tomah_Tom_2_Filologija
3. «Klen Ju. Pro g'enezu poemy «Popil imperij»» *Mission Impossible. MUR i vidrozhennja ukrai'ns'kogo literaturnogo zhyttja u taborah dlja bizhenciv na terytorii' Nimechchyny (1945–1948)*, ch. II: *Antologija pershodzherel, uporjadnyk Lidija Stefanovs'ka* (Warszawa: UW, 2014): 239–241, http://sites.utoronto.ca/elul/Documents/MUR/Antolohiia_MUR.pdf
4. Myhed, T. V. «Vergilijeva «Enei'da» jak arhitekst poemy Garta Krejna «Mist»» *Jacenko Myhajlo Trohymovych (do 90-littja vid dnja narodzhennja). In memoriam* (Nizhyn, 2014): 255–279.
5. Myhed, T. V. «Zorjana optyka romantyzmu: rezonansy i dysonansy (vypadok Volta Vitmena)» *Problemy semantyky, pragmatyky ta kognityvnoi' lingvistyky* 34 (2018): 72–84.
6. Ortega-i-Gasset, H. *Jestetika. Filosofija kul'tury* (Moskva: Iskusstvo, 1991), 588.
7. Rymar', N. T. *Vvedenie v teoriju romana* (Voronezh: Izdatel'stvo Voronezhskogo universiteta, 1989), 269.
8. Shevel'ov, Ju. *Vybrani praci*, kn. II: *Literaturoznavstvo* (Kyiv: Vyd. dim «Kyjevo-Mogyljans'ka akademija», 2009), 1151.
9. Bradbury, M., McFarlane, J. «The Name and Nature of Modernism.» *Modernism. A Guide to European Literature, 1890–1930* (London: Penguin Books, 1991): 19–55.
10. Eliot, T. S. *Collected Poems, 1909–1962* (London: Faber and Faber, 1974), 238.
11. Froula, C. *To Write Paradise: Style and Error in Pound's Cantos* (New Haven: Yale University Press, 1984), 205.
12. Frye, N. *Anatomy of Criticism* (Princeton, N. J.: Princeton University Press, 2000), 383.
13. Hulme, T. E. *Further Speculations* (Minneapolis: University of Minnesota Press, 1955), 226.
14. Joyce, J. *Ulysses* (Mineola, N. Y.: Dover Publications, 2009), 732.
15. Nadel, I. B., ed. *Ezra Pound in Context* (Cambridge, UK; New York: Cambridge University Press, 2010), 497.
16. Poe, E. A. *Poetry, Tales, and Selected Essays* (New York: Library of America, 1996), 1506.
17. Pound, E. «Pastiche. The Regional.» *The New Age* 25 (17) (1919): 284.
18. Pound, E. *The Cantos* (New York: New Directions, 1986), 824.
19. Sieburth, R. *Instigations: Ezra Pound and Remy de Gourmont* (Cambridge: Harvard University Press, 1978), 197.

(Current issues in literary studies [Aktual'ni pytannja literaturoznavstva])

The Epic Mania: Pound's Response to E. A. Poe and T. Hulme (in Ukrainian)

[Epichna manija: vidpovid' Paunda E. Po ta T. G'jumu]

© Gon O. M. [Gon O. M.], oleksandr.gon.kimo@gmail.com